

Kříž a kotva - Wenki

C Emi Ami
Slunce vstává, už je ráno, jako tenkrát,
C Emi G
v ruce svírám kříž a kotvu zlacenou,
Dmi F Ami
myslím na dobu, kdy jsme byli dva, nejmíň stokrát,
C Emi Ami
nikdy skála neviděla nás na kolenou.

Kolik uteklo od té hrůzy už smutných roků,
Bobby Green už sedm let spí pod zemí,
hora vzepřela se mých i jeho kroků,
a stala se naší bitvou poslední.

F C
R: Horo má, ty krutá,
G C
co ti čas vrásky nedělá,
Ami F
horo má, proč žádáš,
G Ami
životy lidí jako posedlá.

Lez' jsem já a Bobby Green na Fort Quinsland,
mlha padala jako okovy, kolem nás,
Bobby smyčku vzal, k pasu uvázal, na mě pohléd,
šťastnou cestu, stisk dlaní, zlom vaz.

Tak jsme se rvali den, pak druhej a třetí,
mráz nás mrzačil, ale srdce chtělo dál,
celej další svět, byl pro nás malej, jako smetí,
v těchle skálách je živý člověk, jako král.

R: Horo má, ty krutá

Já měl s sebou kříž, Bobby kotvu, pro štěstí,
chyběl krůček jen, z naší cesty k vrcholům,
potom se stalo to, čeho se každej bál, to neštěstí,
skála se láme, skoba se trhá, pád dolů.

Nikdy jsem nenašel jeho tělo, nemá hrob,
snad ho ukryla temná skalní doupata,
po něm zůstala jenom cesta jeho skob,
a v trávě pod skálou, kotva ze zlata.

R: Horo má, ty krutá,
co ti čas vrásky nedělá,
horo má, proč žádáš,
životy lidí jako posedlá.

R: Horo má, ty krutá